

STSJ de Madrid de 4 de novembre de 2020, recurs 455/2020

És incompatible cobrar una pensió per incapacitat permanent total per a la professió habitual i la remuneració corresponent al lloc de regidor municipal amb dedicació parcial (accés al text de la sentència)

Al reclamant se li va reconèixer una **pensió per incapacitat permanent total** per a la seva professió habitual i, **posteriorment, se'l va nomenar regidor amb dedicació a mitja jornada. Es debat si les dues situacions són compatibles.**

El TSJ entén que són incompatibles, pels motius següents:

- L'art. 198.1 LGSS estableix que la pensió per incapacitat permanent total és compatible amb el salari que pugui percebre el treballador a la mateixa empresa o en una altra de diferent, sempre que les funcions no coincideixin amb aquelles que van originar la incapacitat permanent total. Aquesta compatibilitat és aplicable al sector privat.

No obstant això, **en el cas de llocs de treball al sector públic dels definits a l'art. 2 de la Ley 53/1984, de 26 de diciembre, de incompatibilidades del personal al servicio de las Administraciones Públicas, s'apliquen normes addicionals i de major rigor** (en aquest precepte s'inclou, entre d'altres, el personal al servei de les corporacions locals, sigui quina sigui la seva relació d'ocupació, així com els membres electius). A aquest **efecte l'art. 3.2 de la Ley 53/1984 estableix la incompatibilitat "amb la percepció de pensió de jubilació o retir per drets passius o per qualsevol règim de Seguretat Social públic i obligatori"**; i afegeix que "la percepció de les pensions indicades quedarà en suspens pel temps que duri l'exercici d'aquest lloc, sense que això afecti les actualitzacions". Finalment, s'estableix una única excepció: a l'àmbit laboral és compatible la pensió de jubilació parcial amb un lloc de treball a temps parcial.

- Respecte de l'àmbit d'aquesta incompatibilitat -que recull els termes de la Llei de classes passives-, cal tenir en compte que el concepte de jubilació o retir inclou en el règim de classes passives tant la jubilació per edat com la incapacitat permanent; i, en conseqüència, **en el marc del règim general de la Seguretat Social, la incompatibilitat comprèn també la pensió de jubilació** (llevat la jubilació parcial) **i les pensions per incapacitat permanent** (i, en concret, les pensions per incapacitat permanent total, absoluta i gran invalidesa).
- **En el cas dels membres de les corporacions locals s'estableix una excepció**, aquesta implica que **es permet compatibilitzar el cobrament d'una pensió de jubilació o incapacitat permanent** (total, absoluta o gran invalidesa), **sempre que no hi hagi dedicació exclusiva, però només es pot percebre la retribució corresponent a una de les dues activitats, sens perjudici de les dietes, les indemnitzacions o les assistències**. En conclusió, per als membres electius de les corporacions locals que no tenen dedicació exclusiva és possible compatibilitzar les activitats, però no de les retribucions, de manera que la persona afectada ha d'optar per la retribució que correspongui a una (pensió o labor de regidor), deixant de percebre l'altra, llevat de les dietes, indemnitzacions o assistències.

Aquesta solució no queda afectada per la legislació de règim local: l'art. 75.2 *in fine* LRBRL estableix que els membres de les corporacions locals que siguin personal de

les administracions públiques i dels ens, organismes i empreses que en depenen només poden rebre retribucions per la seva dedicació parcial a les seves funcions fora de la seva jornada als seus respectius centres de treball, en els termes assenyalats a l'art. 5 de la *Ley 53/1984*. I en aquest art. 5 es declara incompatible amb altres llocs de treball públics i amb pensions públiques (en els termes abans indicats) el lloc de membre electiu d'una corporació local, però només si aquest s'exerceix amb dedicació exclusiva. En un altre cas, el que es declara incompatible amb l'ocupació pública o amb la pensió pública són les retribucions com a membre electiu, llevat de les dietes, les indemnitzacions i les assistències. Per la seva banda, la *Ley 14/2000* va modificar aquest precepte per introduir una excepció: **el membre de la corporació local amb dedicació parcial que tingui una altra ocupació pública pot percebre retribucions diferents de les dietes, indemnitzacions i assistències, en la mesura que compensin la dedicació a la corporació local fora de la jornada de treball com a empleat públic. Aquesta excepció només és aplicable a llocs de treball públics, però no es pot estendre als titulars de pensions públiques.**

En definitiva, **el que disposa la *Ley 53/1984* obliga a suspendre el pagament de la pensió mentre el beneficiari sigui càrrec electiu de la corporació local i tingui dedicació exclusiva o dedicació parcial retribuïda**, havent de restaurar-se quan deixi de percebre retribucions periòdiques de la corporació que siguin diferents.